

NKB 2025: Toewijding, respect en liefde voor de boom door te klimmen

Op 15, 16 en 17 mei 2025 vonden de Nederlandse Kampioenschappen voor Boomverzorgers (NKB) plaats in het park De Bergen in Dongen. Een spannende editie, in goede sfeer en met trotse winnaars. De kampioen zal Nederland op het ITCC (wereldkampioenschap) vertegenwoordigen, de nummers 1,2 en 3 komen voor Nederland uit op het ETCC (Europese klimkampioenschappen). Hieronder de verslagen van de winnaars en uitleg over de klimonderdelen.

FOTO'S VAN BOVEN NAAR BENEDEN EN V.L.N.R.:

- Harrie Verbeek, Masters
- Freya Klaus, met Power ascender omhoog bij de Workclimb tijdens de studentencompetitie
- Ascent event
- Johan Deelen, Masters
- **Winnaars studenten:** 1. Jorrit Verduijn, 2. Rene van Bakel, 3. Peter van Veen
- **Winnaars Masters Dames:** 1. Freya Klaus (midden), 2. Marieke Gideonse (rechts), 3. Nora Cordier (BE) (links)
- **Winnaars Masters Heren (vrnl.):** 1. Viktor Magnus (DE), 2. Harrie Verbeek, 3. Jeroen Snaaijer, 4. Nick van Rooijen, 5. Johan Deelen

Uitleg bij de wedstrijdonderdelen NKB

1. Throwline

De eerste uitdaging bestaat uit het nauwkeurig werpen van een werplijntje met een gewichtszakje eraan. Deze moet handmatig geworpen worden naar een vooraf bepaald doel in een takoksel. Deze doelen zijn met verschillende kleuren gemarkeerd en aan iedere kleur zijn punten gekoppeld. De klimmer kan punten scoren door de werplijn precies in zo'n doel te gooien en kan nog extra punten scoren door het installeren van een klimlijn. Hoe hoger de lijn wordt geïnstalleerd, hoe meer punten te verdienen zijn. Met twee bomen kan één set punten worden gescoord.

Foto: Gaby Kleuver

2. Rescue

In dit onderdeel wordt een dummy (pop) als slachtoffer in de boom gehangen. Deze dummy draagt net als de echte boomverzorgers een klimuitrusting. Tijdens de rondgang van de deelnemers (dit wordt voor aanvang van de wedstrijden gedaan) wordt een ongeval-scenario bekendgemaakt. De deelnemer moet dus een reddingsplan bedenken en de dummy uit zijn benarde situatie halen. De uitdaging is om het slachtoffer op een veilige en verantwoorde manier naar beneden te krijgen, inclusief het alarmeren van hulpdiensten en het communiceren met het slachtoffer, hulpdiensten en eventueel grondmensen of voorbijgangers. De klimmers kunnen voor dit onderdeel maximaal 50 punten scoren. Het onderdeel vergt veel van de deelnemer.

Foto: Gaby Kleuver

3. Speedclimb

De Speedclimb is een race naar de top van een geselecteerde boom. De route is vooraf bepaald door de jury van dit onderdeel. Deelnemers moeten zo snel als ze kunnen twee bellen luiden. Deze hangen ergens halverwege het parcours en boven in de boom. De tijd stopt na het luiden van de tweede bel. Deelnemers hoeven zich hier niet zelf te verzekeren, aangezien de veiligheid van de klimmer wordt gewaarborgd vanaf de grond. De snelste klimmer wint, zolang deze niet in de zekerlijn valt, de zekerlijn met één of twee handen vastpakt of deze opzettelijk aan de kant duwt om er voordeel uit te krijgen.

Foto: Frank Keijzers

NKB 2025: prachtwee, topsfeer, maar spookachtig

Dit jaar waren we met de Nederlandse Klimkampioenschappen voor Boomverzorgers te gast in de gemeente Dongen. De voorbereidingen begonnen dit jaar vroeger dan normaal. Op dinsdag 13 mei waren al enkele vrijwilligers aanwezig in park 'De Bergen' om te beginnen met de aankleding van het wedstrijdterrein. Op woensdag volgden nog meer vrijwilligers om alle wedstrijdonderdelen op te bouwen, evenals de tentenbouwer die een grote tent midden op de zandvlakte neerzette en die door de gemeente Dongen werd gesponsord.

Verspreid rondom de zandvlakte stonden de wedstrijdgebouwen waarin de juryleden en vrijwilligers hun best hadden gedaan om een uitdagend parcours uit te zetten voor zowel de studenten als de deelnemers van het Nederlands Kampioenschap. Nog voor de wedstrijden begonnen, heb ik diverse mensen gevraagd om dit jaar het zonnetje mee te nemen naar Dongen. En dat hebben ze gedaan, we hebben echt prachtig weer gehad. Wel was het een beetje 'uch,uch...'; stoffig dus, maar dat is beter dan de regen van vorig jaar.

Onze Liddewij heeft de innerlijke mens tijdens alle dagen goed verzorgd, ze had hulp ingeschakeld van een groep studenten van opleidingscentrum De Rooi Pannen in Tilburg. Deze verzorgden de lunches en bij de onderdelen kwamen ze versnaperingen en dranken langs alle onderdelen brengen. Na het avondeten is iedereen richting de camping en de Jeu de Boules-baan gegaan. Deze had voor alle dagen de deuren van hun kantine geopend, zodat ieder daar wat kon drinken en vooral samen kon zijn.

Maar terwijl iedereen gezellig samen was, gebeurde er iets vreemds in het park. Er verzamelde zich een heleboel mensen in angstaanjagende kleding en ze hadden gruwelijke attributen bij zich. Zo snel als ze zich hadden verzameld, zo snel verspreide ze zich door het hele park heen. Toen de bewaking kwam en we nog een ronde moest maken, was ik blij dat ik niet alleen de controlerende hoefde te lopen. Brandende kaarsen bij een altaar, een eng meisje die kinderliedjes zong en begon te gillen als ze iemand zag, mensen die met zware kettingen tegen metaal aansloegen, een net gespannen over het wandelpad wat je absoluut niet zag en waar je tegenaan liep, en dan werd je ook nog eens achtervolgd door iemand met een brullende kettingzaag. Zelfs onze dummy van de rescue had een rol gekregen in deze spontaan georganiseerde spook-speurtocht voor kinderen. Het bleek een spooktocht die was georganiseerd door een lokale school.

Jullie hebben dus echt wat gemist. Na dit succes gaan wij voor jullie weer flink aan de slag voor volgend jaar. Zet de datum maar alvast in jullie agenda. Het NKB 2026 wordt gehouden op 28, 29 en 30 mei. De locatie, die houden we nog even geheim.

Gaby Kleuver, bestuur KPB-ISA (NKB)

Trots op mijn groei in het studentensegment

Als ik terugkijk op de afgelopen wedstrijden, kan ik wel stellen dat ik erg tevreden ben met het resultaat. Vorig jaar deed ik voor het eerst mee en eindigde ik op de zesde plek. Om eerlijk te zijn zat me dat toch een beetje dwars. Op twee onderdelen had ik nauwelijks punten gepakt, vooral doordat ik te overhaast werkte en nog niet goed bekend was met mijn eigen materiaal. Na afloop stelde ik mezelf één doel: winnen!

Met hulp van collega's zoals Ramon Boeijink, leermeesters als Guus Geesink en mijn zwager Thomas, is het me gelukt om dit jaar bij elk onderdeel een podiumplek te behalen en overall bij de studenten de meeste punten te scoren. Hier heb ik hard voor gewerkt, en ik ben dan ook ontzettend trots op dit resultaat.

Bij de voorrondes van het NK eindigde ik bij de Nederlanders op de zevende plek. Meedoen met 'de grote jongens' was niet alleen leerzaam, maar ook motiverend om door te blijven groeien. Volgend jaar hoop ik met nog meer ervaring en training opnieuw een stap vooruit te zetten en misschien zelfs een gooi te doen naar een plek bij de top. Tot slot wil ik de organisatie, terreinbeheerders en sponsors bedanken. Zonder hun inzet zouden deze mooie wedstrijden niet mogelijk zijn geweest.

Jorrit Verduijn, kampioen studentencompetitie 2025

Klimmen voor respect, aandacht en vakmanschap

Mijn naam is Freya. Ik ben bezig met het afronden van de boomverzorgingsopleiding. Tot mijn verrassing mocht ik de titel bij de vrouwen mee naar huis nemen. Mijn vader is ook boomverzorgers en vanaf jongs af aan kreeg ik de liefde voor het vak vanuit huis mee. Toen ik van Luca de Jong hoorde dat er klimwedstrijden waren, ben ik vanaf 2023 gaan meehelpen als vrijwilliger, in Duitsland, Nederland en België.

De klimwedstrijden hebben een enorme rol gespeeld in mijn ontwikkeling als boomverzorgster. Niet alleen leerde ik er technische vaardigheden, maar vooral ook hoe je met toewijding, respect en liefde voor de boom te werk gaat. Door mee te helpen kwam ik in contact met echte en soms heerlijk eigenwijze vak-experts die hun passie delen en hun kennis openlijk doorgeven. Die ontmoetingen hebben me geïnspireerd, gevormd en laten voelen dat ik op de juiste plek zit; tussen mensen die, net als ik, het vak met hart en ziel beleven.

Tijdens de wedstrijden leerde ik Harm Steltenpool, Daan de Vries en Joshua Jongbloed kennen. Onze weekenden vulden zich met trainingsdagen waarin we heel wat kilometers hebben gereden om samen te oefenen. Zelfs mijn beste vriendin Myrthe Dubbelman is inmiddels niet meer weg te denken van de wedstrijden en bijeenkomsten. Ze is al talloze keren in een boom gehesen als 'slachtoffer' tijdens reddingsoefeningen, maar vooral is ze een enorme steun achter de schermen. Ze is degene die rust brengt op spannende momenten, een luisterend oor biedt, en altijd klaarstaat met een glimlach, een fles water of een helpende hand. Zo iemand wens je iedereen toe. Jongens, en Myrthe of course, ik ben jullie ontzettend dankbaar voor alles.

Tijdens het Belgisch Kampioenschap 2023 leerde ik Peter Vergote kennen. Dankzij die ontmoeting mocht ik later bij hem stage doen. Peter heeft een onmiskenbaar grote rol gespeeld in mijn ontwikkeling. Hij liet mij zien wat vakmanschap werkelijk betekent, hoe je werkt in dienst van de boom en de natuur eromheen. Mijn overwinning voelt dan ook niet als iets wat ik alleen heb bereikt. Ik draag die titel op aan alle mensen die mij onderweg geïnspireerd, geholpen en aangespoord hebben om het beste uit mezelf te halen. En dat zijn er zo ontzettend veel. De wedstrijden gaan voor mij en veel andere klimmers niet om snelheid, prestatie of podium. Het gaat om het goed uitvoeren van ons werk – het verzorgen van de boom met respect, aandacht en vakmanschap. Klimmen is daarbij eigenlijk maar een middel: een manier om op de plek te komen waar het echte werk begint. Wedstrijden zijn geen doel op zich, ze zijn een manier om samen te groeien, als vakgemeenschap.

Freya Klaus, winnaar NKB 2025 Dames

Oordeel van de jury: een zeer geslaagde editie

Week 20 van mei 2025 stond in het teken van de NKB 2025. Nu denk je meteen 15 t/m 17 mei waren de wedstrijden toch? Klopt! Echter een klein deel van de organisatie was dinsdag al begonnen met de opbouw van het wedstrijdterrein en een aantal van de onderdelen. Mijn aandeel van deze editie begon op woensdagochtend met het opbouwen van de workclimb voor de studentenwedstrijden, die donderdag gehouden zou worden, samen met Jeroen Snaaijer, Freek Oldenburger en Wolter Kok.

Donderdagochtend startte de dag vroeg met een goed verzorgd ontbijt en om 9 uur begonnen alle studenten met een walktough van de onderdelen voor die dag.

Aansluitend werden de klimmaterialen gekeurd en om 11 uur startte de wedstrijd, waar samen met een team van enthousiaste vrijwilligers (Jeroen Snaaijer (groundtech), Yanick Vinkers (intree tech), Daan de Groot (scoring en timer), Daan de Vries (scoring en timer), Jeroen Cuijpers (scoring en timer), Carien Oldenburger (scoring en timer) en Niels Aalders (Husqvarna powerascender)) 35 studenten door de workclimb zijn gegaan. Het werd een lange dag, want 's middags moest de opstelling worden omgebouwd naar de opstelling voor de voorrondes van het NKB om rond 19 uur de walktough te doen en weer aansluitend de materiaalkeuring voor vrijdag.

Vrijdag startte de dag wederom vroeg met een goed verzorgd ontbijt waarna om 8 uur de voorrondes in volle vaart van start gingen. Op vrijdag was het vrijwilligersteam een stuk groter met het eerste all female scoringteam bij de workclimb ooit, bestaande uit Carien Oldenburger, Sélina Hornbogen en Luca de Jong. Scoring en timing gaat bij de voorrondes een stukje professioneler, daarvoor werden deze twee op vrijdag losgekoppeld. De timing werd gedaan door Jeroen Cuijpers, Wesley Linsen en Sep Snaaijer. En er waren drie techs (Maikey Vorstenbosch, Yanick Vinkers en ramon Boeijink) aanwezig om de instap in de boom, overstap in de boom aan een kabelbaantje en de start geolied te laten verlopen. Ondanks het aantal van 42 deelnemers, waren we door een vlekkeloze samenwerking meer dan een uur eerder klaar dan de planning was.

Zaterdag was de Masters. De finale waaraan drie dames en vijf heren hun kunsten mochten laten zien in de mooie grote eik midden op het wedstrijdterrein. Ik mocht daarbij dit jaar weer scoring judge zijn, een eer om deze superklimmers te mogen jureren. Al met al kijk ik terug op een zeer geslaagde editie van het NKB, met nogmaals heel veel dank aan iedereen die hielp, meedeed en toeschouwer was.

Frank Braat, hoofdjury workclimb 2025

4. Workclimb

Dit onderdeel simuleert echte werkzaamheden in de boom. Deelnemers starten boven in de boom en moeten verschillende taken uitvoeren. Ze moeten bij de stokzaagpost met een vooraf opgehangen stokzaag een bel luiden en deze weer op dezelfde plek terughangen. Bij de werppost luiden ze een bel en mogen ze twee keer proberen blokjes hout in een kuip ergens op de grond te gooien. Gooien ze de eerste keer raak en gooien ze toch nog een tweede keer, dan verliest de deelnemer de punten voor deze post. Bij de handzaagpost moeten ze naar een bel toe klimmen om deze met de handzaag te luiden.

En dan is er ook nog de taklooppost. Hierbij moeten de deelnemers vanaf een markering aan het begin van de tak naar buiten toe naar de bel lopen, zonder dat de tak te ver doorbuigt. De klimmer moet continu met minimaal één voet contact houden met de tak, anders verliest deze zijn punten voor deze post. Om te zien of de tak tijdens de loop te ver doorhangt, hangt er een touwtje met een schietlood aan. Dit schietlood loopt langs markeringen die de te scoren punten aangeven. De laatste post bij dit onderdeel is de landingspost. De klimmer luidt een bel met hand of voet en springt van de boom af naar het landingsdoel. Land deze met twee voeten in het midden, dan levert dat de hoogste score op. De tijd stopt als de klimmer de klimlijn van zijn gordel af heeft en niet meer in de handen heeft.

Foto: Louise van Drunen

5. Ascent Event

Dit nieuwe onderdeel vervangt de traditionele footlock. Deelnemers moeten zo snel mogelijk via de vooraf geïnstalleerde klimlijn naar een bel klimmen. De klimmer mag zelf bepalen welke techniek hij of zij gebruikt om naar de bel te komen. Technieken die zoal gebruikt kunnen worden zijn footlocken, SRT of bodytrusten. De bel hangt op een hoogte van tussen de 12 en 25 meter.

De klimmer heeft maximaal 90 seconden de tijd om zijn stijgsysteem op de lijn te installeren en te testen. De tijd stopt als de handen van de lijn zijn en de voeten van de grond. Hierna maakt de klimmer zich gereed voor het zo snel mogelijk naar de bel toe stijgen om deze vervolgens te luiden. De klimmer moet de bel twee keer luiden voordat de tijd stopt. Tussen die twee keer luiden in moet de klimmer zijn stijgsysteem ombouwen om af te kunnen dalen.

Foto: Gaby Kleuver

Masters challenge

Dit is de finale. De beste drie tot vijf heren en twee tot drie dames uit de voorrondes strijden hier om de kampioenstitel. Voor de finalisten staat een boom klaar waarin alleen maar een aantal bellen en posten zijn opgehangen, zoals in de workclimb. De klimmer moet een boomcontrole uitvoeren, een reddingsplan bespreken en de eigen lijnen installeren. Hierna zal hij of zij zoveel mogelijk posten binnen de tijd moeten halen om punten te kunnen scoren.

Is de klimmer binnen de vooraf aangegeven tijd weer op de grond, dan dienen de geïnstalleerde lijnen weer uit de boom gehaald te worden. De tijd stopt als er niets meer in of aan de boom zit. Er wordt beoordeeld op kennis, techniek, behendigheid, efficiëntie, ergonomie en innovatie.

De klimmer met de meeste punten is Nederlands Kampioen.

Boom Veiligheids Controle (BVC)

Naast de reguliere wedstrijden vindt de competitie Boom Veiligheids Controle plaats. Hierbij worden drie bomen gecontroleerd op gebreken en veiligheid. Daarna zet de deelnemer zijn of haar bevindingen in een rapportje. De deelnemer heeft hiervoor een zeker tijd die door de jury van dit onderdeel van tevoren wordt aangegeven. De rapporten worden vervolgens in de groep besproken, waarna de jury een laatste oordeel velt en een winnaar kiest.

Voor een zoveelste keer, en weer gewoon winnen

Dit jaar nam ik voor de achttiende keer deel aan de voorrondes van het NKB. Ook na zoveel keer blijft het spannend waar je geëindigd bent en hoe je vrienden het gedaan hebben. Het is altijd weer een eer om te mogen deel nemen aan de masters-finale.

Ik mocht kiezen wanneer ik met de masters zou starten en koos om als zevende klimmer te gaan. Zo had ik ruim voldoende voorbereidingstijd om de klim te plannen en het materiaal in orde te maken. De gezonde spanning kwam voor mij pas toen ik door Harm Steltenpool opgehaald werd om naar het wedstrijdveld te gaan. Dit is het moment dat je het plan in uitvoering mag gaan brengen. Hopelijk zijn de werplijn-goden me deze dag gunstig gestemd en lukt het om de werplijn in de eerste worp op de juiste plek in de boom te krijgen.

Het lukte om een goede start te maken, dat geeft zoveel rust en ruimte om zorgvuldig aan de klim te beginnen. Een master met vier stations verdeeld over twee bomen en met een tijdslimiet van veertig minuten is een serieuze uitdaging. Gelukkig is veertig minuten voldoende om een volledige klim te kunnen laten zien, maar het is ook een conditionele uitdaging om naar alle vier de posities te komen.

Na een zorgvuldige start in de boom en de eerste drie stations bereikt te hebben, kon ik aan de traverse beginnen naar de andere boom. Doordat de lijn in de tweede boom lager zat dan gepland, moest ik hier wat aanpassingen doen die me meer tijd kostte dan gepland. Hierdoor kon ik de klim net niet afronden en ging ik in de afdaling 'Time out'. Ondanks het uit de tijd gaan, was ik tevreden met het behaalde resultaat en hoop ik een zorgvuldige uitvoering van deze masterklim te hebben laten zien aan het publiek en, niet minder belangrijk, aan de jury.

Harry Verbeek, winnaar NKB 2025 Heren

Controle vanuit een holistisch perspectief

Het park De Bergen ligt in een uitloper van de Loonsche en Drunense duinen met een kern van puur stuifzand in de kern van Dongen. Hier staan zeer karakteristieke deels ingestoven eiken. In dit dorpspark is vooral de rode draad dat de karakteristieke monumentale eiken in het stuifzand behouden zijn. Daar hebben we de boomveiligheidscontrole (BVC) uitgevoerd op waarschijnlijk een boombouquet van drie bomen die versmolten zijn tot een stam. In dit boombouquet zat een uitgebreid dendro habitat van de glanzende houtmier.

Er ontstond een zeer waardevolle discussie over behoud van dood hout en het belang daarvoor voor beheersing van onder andere eikenprocessierupsen. Hier kom ik in de volgende editie uitgebreid op terug. Vooral de discussie na uitvoering van de BVC was zeer waardevol en inspirerend over welke gebreken in deze boom nou werkelijk het risico voor de omgeving verhogen of dat dit risico juist aanvaardbaar is als drie stammen versmelten tot een geheel met één kroon. De wedstrijd was uitgebreid waarbij een oordeel gegeven moest worden over de toestand van een esdoorn in de relatie tot de groeiplaats. Er was een profielkuil en grondboring aanwezig, ter beoordeling aan de deelnemers. Het was fascinerend hoe de oplossingen voor adviezen voor duurzaam behoud van deze boom uit elkaar lagen. Dus weer een duidelijk voorbeeld in de boomverzorging die het spreekwoord bevestigen dat er vele wegen naar Rome leiden. Echt leuk dat deze uitbreiding op de BVC je dwingt om alle facetten van de boom en de groeiplaats, gezien vanuit een holistisch perspectief, mee te nemen in de wedstrijd.

Daarom echt chapeau voor de jury die mee is gegaan in de tijdsgeest waar groeiplaats en habitat voor biodiversiteit onderdeel is geworden in de discussie van de wedstrijd, in een zeer ontspannen sfeer van vakgenoten onder elkaar. Daarom nodig ik jullie uit om volgend jaar om mij uit te dagen en ook deel te nemen aan deze inspirerende wedstrijd.

Voor volgend jaar gaat gekeken worden of de BVC-wedstrijden misschien een dag eerder plaats kunnen vinden zodat iedereen naar de finale op zaterdag kan kijken.

Ton Stokwielder, winnaar BVC 2025